

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010025
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714010025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Viktora Marka, a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Gregušovej, v trestnej veci obžalovaného G. Š., pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. F) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 28. 02. 2014 vo Zvolene, takto

rozhodol:

obžalovaný G. Š., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom D. B., E. G., L. V. Č.. XX/X, E. A., toho času v ÚVTOS R. R. - L.,

uznáva sa za vinného, preto že

v presne nezistenej dobe najneskôr do 11. 03. 2008 v meste D., okres D., si zaobstaral a prevzal za účelom ich následného použitia falzifikáty osobných dokladov a to občiansky preukaz číslo E. XXXXXX, vodičský preukaz číslo E. XXXXXX a zdravotný preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne č. XX-XXXXXXXXXX vydaných pod uvedenými označeniami oprávnenými orgánmi pôvodne na meno držiteľa G. L., narodený 2X. XX. XXXX, trvale bytom D. B., E. G., U. E.. V. XXX/XX, ktoré boli zaevidované na OO PZ D. ako odcudzené držiteľovi G. L. dňa XX. XX. XXXX vo vlaku z D. do Č., z ktorých pravých osobných dokladov boli pri vyhotovených falzifikátoch použité či pozmenené ich časti (hologramy, pečiatky, osobné údaje pôvodného držiteľa) a tiež doplnená fotografia obvineného G. Š. vyhotovená s úpravou jeho podobizne v parochni, po čom následne predmetný falošný občiansky preukaz číslo E. XXXXXX so svojou fotografiou v parochni obvinený G. Š.B. dňa 11. 03. 2008 v čase okolo 15:20 hod. ako pravý predstavujúc sa ako G. L. predložil pracovníčke Všeobecnej úverovej banky, a.s., R., pobočka Q., vo Q. U. U. E. Č. XXXX/XX, okres Q. za účelom založenia a otvorenia bežného účtu na meno G. L., žiadanú pripravenú zmluvu o bežnom účte číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX v tejto pobočke banky menom G. L. aj podpísal a ihneď požiadal o nahlásenie výberu finančnej hotovosti z tohto účtu vo výške 1.600.000,- Sk (53.110,27 Eur), na termín výplaty transakcií mal na hlave založenú parochňu gaštanovej farby, napriek čomu došlo následne k odhaleniu jeho falošnej totožnosti, falzifikátov dokladov, zadržaniu políciou, a k spôsobeniu žiadnej majetkovej škody preto nedošlo,

teda

nechal si vyhotoviť falšovanú verejnú listinu s úmyslom použiť ju ako pravú a použil ju ako pravú a čin spáchal závažnejším spôsobom - ľst'ou,

čím spáchal

prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. f) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/181/2009 zo dňa 07. 10. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 10. 2009, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona súd ukladá trest prepadnutia veci, a to:

- falzifikát občianskeho preukazu č. E. XXXXXX
 - falzifikát vodičského preukazu č. E. XXXXXX
 - falzifikát preukazu poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne č. XX-XXXXXXXXXX
- všetko založené v zbierke falzifikátov a pozmenených dokladov KEÚ PZ pod číslom PPZ-XXXX/KEU-R.-Y.-XXXX.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd ukladá trest prepadnutia veci, a to:

- 1 ks mobilný telefón zn. NOKIA 2100 IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXXXX/X, farba sivá,
- 1 ks SIM karty Easy Eurotel č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-X,
- 1 ks parochňa hnedej farby.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 17. 01. 2014 obžalobu pod sp. zn. 2Pv/4/2014 na G. Š. pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. f) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uviedol, že je vinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej, a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo o ochrannom opatrení.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o vydaní veci, informácia OO PZ Prievidza o preverení nahlásenia straty dokladov G. L., fotokópia potvrdenie a čestného vyhlásenia o odcudzení dokladov, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/181/2009, správy na obžalovaného z ÚVTOS R. R. - L., posudky na obžalovaného, odpis registra trestov obžalovaného, podstatný obsah spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/223/2008 a sp. Zn. 3T/181/2009.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného vzhľadom na jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona kto verejnú listinu, úradnú pečať, úradnú uzáveru, úradný znak, úradnú značku alebo ciachu falšuje, podstatne pozmení ich obsah v úmysle, aby sa použili ako pravé, alebo ich použije ako pravé, alebo si ich nechá vyhotoviť s úmyslom použiť ich ako pravé, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom.

Podľa § 138 písm. f) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu ľst'ou.

Obžalovaný G. Š. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. f) Trestného zákona, pretože si nechal vyhotoviť falšovanú verejnú listinu s úmyslom použiť ju ako pravú, a použil ju ako pravú, a čin spáchal závažnejším spôsobom - ľst'ou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona. V tomto prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1, pretože obžalovaný G. Š. spáchal žalovaný skutok skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/181/2009 zo dňa 07. 10. 2009). V zmysle tohto rozsudku bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 7 mesiacov. Za prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zákon ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 1 roka do 5 rokov. Vzhľadom na uvedené potom súd rozhodol v zmysle § 44 Trestného zákona tak, že upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladal trest uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/181/2009 zo dňa 07. 10. 2009 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. Uloženie súhrnného trestu, ktorý by v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel byť prísnejší ako trest uložený skorším rozsudok (súd by teda musel v tomto prípade ukladať trest odňatia slobody nad 11 rokov a 7 mesiacov) by bolo podľa názoru súdu v rozpore s účelom trestu, pretože takto uložený trest by nemal žiadny výchovný účel, a ani by nespĺňal atribúty individuálnej a generálnej prevencie. V tejto súvislosti súd taktiež poukazuje na dĺžku trestného konania, keď skutok bol spáchaný v roku 2008, preto aj ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona po šiestich rokoch by bolo neúčelné a v rozpore s právom na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

V súvislosti so skutočnosťou, že obžalovaný G. Š. si podal návrh na povolenie obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 3T/181/2009, o ktorom ku dňu konania hlavného pojednávania ešte nebolo rozhodnuté, súd poznamenáva, že túto skutočnosť vyriešil ako predbežnú otázku v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku tak, že aj pokiaľ by bola povolená obnova vyššie uvedeného konania, trestná sadzba trestu odňatia slobody aj tak predstavuje 7 rokov až 16 rokov. Pokiaľ by teda obžalovanému G. Š. v povolenom obnovenom konaní bol uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby, teda 7 rokov, stále by prichádzalo do úvahy v tomto trestnom konaní upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, a to z rovnakých dôvodov, ktoré sú uvedené vyššie. Súd preto nečakal na rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania, pretože by to bolo vzhľadom na uvedené argumenty právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanému prípadu.

Vzhľadom na skutočnosť, že upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, na rozdiel od upustenia od potrestania podľa § 40 Trestného zákona, nemá za následok fikciu neodsúdenia, ale je výrokom o treste, ktorý napr. aj pri ukladaní súhrnného trestu musí byť zrušený (k tomu pozri bližšie napr. judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline Jtk 14/2010 zo dňa 14. 09. 2010, alebo rozhodnutie R 55/2006), súd preto uložil obžalovanému G. Š. aj trest prepadnutia veci, a to podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona vo vzťahu ku falzifikátom občianskeho preukazu, vodičského preukazu a preukazu poistenca, pretože tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu a zároveň boli získané trestným činom (falšovaním verejnej listiny), a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vo vzťahu k mobilnému telefónu NOKIA so SIM kartou a parochni, pretože tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu.

Konaním obžalovaného G. Š. nebola spôsobená žiadna škoda, preto o nej súd nijakým spôsobom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.